

mærksomhed paa, og det angaaer de Museer, som fortære under den høitærede Minister. Jeg erkjender med Glæde, at flere af disse Museer indeholde en stor Mængde Skatte, som det er af Vigtighed at gjøre saa let tilgængelige for Publikum som muligt, for at dette kan faae det størst mulige Udbytte af Besøget, og jeg troer, at man i den Henseende vilde kunne gavne saavel Publikum som Museerne, om man traf en lille Foranstaltning, der gik ud paa, ved de Gjenstande, som have en mere almindelig Interesse, at tilføie en kort skriftlig Angivelse af, hvad de bethyde; jeg mener naturligviis ikke, at denne Angivelse skulde indeholde videnskabelige eller kunstneriske Oplysninger, men kun saadanne, som kunde have Interesse fra et almindeligt Synspunkt. Gaaſte vist kan det samme Maal tildeels naaes ved Hjælp af Kataloger; men for den store Deel af det Publikum, som besøger Museerne, kommer det netop an paa at slippe for den Udgift, som er forbunden med Anskaffelsen af en Katalog, og har man altsaa ikke en saadan ved Haanden, vilde det være i høi Grad veiledende, om der fandtes en kort Angivelse ved saadanne Gjenstande, der i Særbeleshed vække Opmærksomhed. Jeg troer, som sagt, at denne lille Foranstaltning vilde være til Gavn saavel for Museerne som for Publikum, og jeg har derfor ikke villet undlade ved denne Leilighed at henvende den høitærede Ministers Opmærksomhed herpaa.

C. B. Nimestad: Jeg troer aldeles ikke, at der er nogen Berettigelse for Theatret til at faae de 10,000 Rb., som her ere under Omtale; jeg troer, at hverken Theatret i sin Heelhed eller nogen Enkelt af dets Personale er berettiget til at stille et saadant Krav, som det efter Ministerens Ytringer lader til, at Generalprokurøren har antaget; havde jeg troet det, vilde jeg naturligviis ubetinget have stemt for de 11,000 Rb., som vare opførte i Forslaget til Finantsloven, men nu har Sagen stillet sig for mig paa den Maade, at jeg maatte ansee denne Bevilling for et yderligere Skridt paa den Vej, at ville bibeholde Theatret med hvilken som helst Omkostning. Den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) gav en historisk Fremstilling af denne

Sag, men den kan ogsaa fremsættes paa følgende Maade: Vi have først givet Theatret et bestemt aarligt Tilskud, og da vi ønskede at sætte det istand til, hvis det ellers er det muligt, at forskaffe sig en Reservefond, have vi ikke gjort dette Tilskud afhængigt af Theatrets større eller mindre Indtægt; dernæst have vi givet Theatret et Laan af 200,000 Rb. endog uden tilstrækkelig Sikkerhed for dets Tilbagebetaling; fremdeles have vi givet det 15,000 Rb. til Sædtillæg, og nu forlanges der endelig som det fjerde Skridt 11,000 Rb. derudover. Jeg har nu antaget, at hvis Theatret ikke fik en rigtigere og bestemtere Begrænsning end den, det har, vilde det ikke kunne undgaae Underbalance, og jeg antog fremdeles, at denne Underbalance vilde vedblive at stige. Det kongelige Theater kan ikke slaae ind paa den samme Vej som de andre Theatre, det kan f. Ex. ikke indlade sig paa at forskrive Mirakelbørn, Smaadrenge og Gud veed hvad; det passer sig ikke for det kongelige Theater, for vort nationale Theater, og Sligt har det ogsaa hidtil med stor Værdighed afholdt sig fra, naaget det derved vilde have kunnet erhverve sig en rig Indtægtskilde. Naar det imidlertid ikke kan gjøre det, naar det ikke saaledes kan forøge sin Indtægt, maa det see at finde sin rette Begrænsning, thi ellers vil det umuligt kunne bestaae uden yderligere Tilskud; men jeg har meent, at naar vi gavede dette Beløb, havde vi gjort endnu et Skridt for at opretholde det i dets nuværende Omfang, det vil kun være endnu en Grund til næste Gang at forlange Mere; man vilde sige: „I have saa mange Gange givet Tilskud, hvorfor da ikke engang endnu?“ Den høitærede Ministers Ytringer idag have imidlertid overmaade stor Betydning for mig. Han bemærkede først, at Sagen stillede sig for ham som værende af en saadan Betydning, at han ikke, hvis dette Beløb nægtedes, saa sig istand til at vedblive at staae i Spidsen for Theaterbestyrelsen, og denne Ytring har for mig en stor Betydning, men det i hans Udtalelse, som jeg dog navnlig maa lægge Vægt paa, var, at jeg deri fandt det tydeligt udtalt af den ærede Minister, at den Vej, man næste Gang vilde slaae ind paa, naar man saa, at Theatret vedblev at have Underbalance, ikke vilde være at komme til Rigs-